

Стратегія національної безпеки

Сполучених Штатів Америки

Листопад 2025

БЛІЙ ДІМ

ВАШИНГТОН

Мої співвітчизники!

Протягом останніх дев'яти місяців ми врятували нашу країну — і весь світ — від катастрофи та лиха. Після чотирьох років слабкості, екстремізму та фатальних провалів моя адміністрація вжила термінових і безпрецедентно швидких заходів, щоб відновити силу Америки в країні та за кордоном і принести мир та стабільність у наш світ.

Жодна адміністрація в історії не досягла такого кардинального повороту за такий короткий

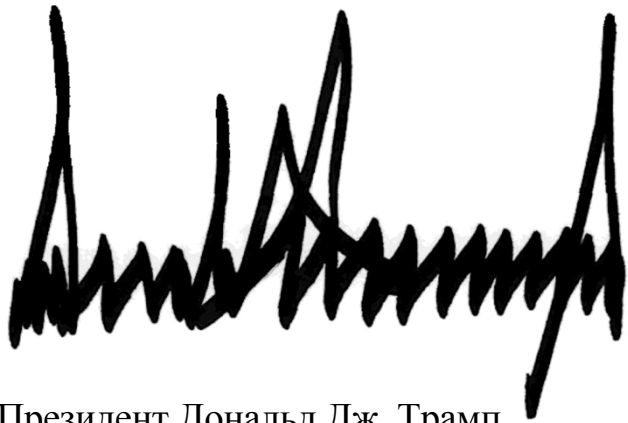
З першого дня мого перебування на посаді ми відновили суверенні кордони Сполучених Штатів і розгорнули американські збройні сили, щоб зупинити вторгнення в нашу країну. Ми позбулися радикальної гендерної ідеології та божевілья «прокидання» у наших збройних силах і почали зміцнювати нашу армію, інвестувавши в неї 1 трильйон доларів. Ми відбудували нашу альянси та домоглися від наших союзників більшого внеску в нашу спільну оборону, включаючи історичне зобов'язання країн НАТО збільшити видатки на оборону з 2% до 5% ВВП. Ми розблокували американське енерговиробництво, щоб повернути нашу незалежність, і ввели історичні мита, щоб повернути критично важливі галузі промисловості додому.

В ході операції «Опівнічний молот» ми знищили іранські потужності з збагачення урану. Я оголосив наркокартелі та жорстокі іноземні банди, що діють у нашому регіоні, іноземними терористичними організаціями. І всього за вісім місяців ми врегулювали вісім бурхливих конфліктів, зокрема між Камбоджею і Таїландом, Косово і Сербією, ДРК і Руандою, Пакистаном і Індією, Ізраїлем і Іраном, Єгиптом і Ефіопією, Вірменією і Азербайджаном, а також закінчили війну в Газі, повернувши всіх живих заручників до їхніх родин.

Америка знову сильна і шанована — і завдяки цьому ми встановлюємо мир у всьому світі.

У всьому, що ми робимо, ми ставимо Америку на перше місце.

Далі йде Стратегія національної безпеки, в якій описуються та розвиваються надзвичайні досягнення, яких ми досягли. Цей документ є дороговказом, який має забезпечити, щоб Америка залишалася найвеличнішою та найуспішнішою нацією в історії людства і батьківщиною свободи на землі. У найближчі роки ми продовжимо розвивати всі аспекти нашої національної сили — і зробимо Америку безпечнішою, багатшою, вільнішою, величнішою та могутнішою, ніж будь-коли раніше.

A large, bold, black handwritten signature, characteristic of Donald Trump, consisting of several sharp peaks and a dense, scribbled base.

Президент Дональд Дж. Трамп

Білий дім

Листопад 2025

ЗМІСТ

I. Вступ – Що таке американська стратегія?.....	1
1. Як американська «стратегія» збилася з курсу	1
2. Необхідне і бажане виправлення президента Трампа.....	2
II. Чого <i>повинні</i> прагнути Сполучені Штати?.....	3
1. Чого ми хочемо в цілому?.....	3
2. Чого ми хочемо <i>від</i> світу?.....	5
III. Які засоби має Америка, щоб отримати те, чого ми хочемо?.....	6
IV. Стратегія	8
1. Принципи	8
2. Пріоритети.....	11
3. Регіони	15
А. Західна півкуля.....	15
В. Азія.....	19
С. Європа	25
D. Близький Схід.....	27
E. Африка.....	29

I. Вступ – Що таке американська стратегія?

1. Як американська «стратегія» збилася з курсу

Щоб Америка залишалася найсильнішою, найбагатшою, найвпливовішою і найуспішнішою країною світу протягом наступних десятиліть, наша країна потребує послідовної, цілеспрямованої стратегії взаємодії зі світом. А щоб це вдалося, всі американці повинні знати, що саме ми намагаємося зробити і чому.

«Стратегія» – це конкретний, реалістичний план, який пояснює *суттєвий зв'язок між цілями та засобами*: він починається з точної оцінки того, що бажано, і які інструменти є в наявності або можуть бути реалістично створені для досягнення бажаних результатів.

Стратегія повинна оцінювати, сортувати та визначати пріоритети. Не кожна країна, регіон, проблема чи справа, хай яка б вона була важлива, може бути в центрі уваги американської стратегії. Метою зовнішньої політики є захист основних національних інтересів; це єдиний фокус цієї стратегії.

Американські стратегії після закінчення холодної війни виявилися недостатніми — вони були переліком побажань або бажаних кінцевих результатів; не *чітко визначали, чого ми хочемо*, а замість цього містили розмиті банальності; і часто неправильно оцінювали, чого ми *повинні хотіти*.

Після закінчення холодної війни американські зовнішньополітичні еліти переконали себе, що постійне панування США над усім світом відповідає найкращим інтересам нашої країни. Однак справи інших країн нас цікавлять лише тоді, коли їхня діяльність безпосередньо загрожує нашим інтересам.

Наші еліти сильно прорахувалися щодо готовності Америки назавжди взяти на себе глобальні зобов'язання, які, на думку американського народу, не мають жодного відношення до національних інтересів. Вони переоцінили здатність Америки одночасно фінансувати величезну соціальну, регуляторну та адміністративну систему, а також величезний військовий, дипломатичний, розвідувальний та зовнішньополітичний комплекс. Вони зробили вкрай помилкові і руйнівні ставки на глобалізм і так звану «вільну торгівлю», що підірвало середній клас і промислову базу, від яких залежить економічна і військова перевага Америки. Вони дозволили союзникам і партнерам перекласти витрати на свою оборону на американський народ, а іноді і втягнути нас у конфлікти і

суперечки, що були центральними для їхніх інтересів, але периферійними або нерелевантними для наших. Вони прив'язали американську політику до мережі міжнародних інституцій, деякі з яких керуються відвертим антиамериканізмом, а багато хто — транснаціоналізмом, який відкрито прагне розчинити суверенітет окремих держав. Отже, наші еліти не тільки переслідували в принципі небажану і нездійсненну мету, але й підірвали самі засоби, необхідні для досягнення цієї мети: характер нашої нації, на якому було побудовано її силу, багатство і порядність.

2. Необхідне і бажане виправлення президента Трампа

Нічого з цього не було неминучим. Перша адміністрація президента Трампа довела, що за умови правильного керівництва та правильних рішень усього вищезазначеного можна було — і потрібно було — уникнути, а також досягти багато чого іншого. Він і його команда успішно мобілізували величезні сили Америки, щоб виправити курс і розпочати нову золоту добу для нашої країни. Продовження руху Сполучених Штатів цим шляхом є головною метою другої адміністрації президента Трампа та цього документа.

Перед нами стоять такі питання: 1) Чого *повинні* прагнути Сполучені Штати? 2) Які засоби ми маємо для досягнення цієї мети? та 3) Як ми можемо поєднати цілі та засоби в життєздатну Стратегію національної безпеки?

II. Чого повинні прагнути Сполучені Штати?

1. Чого ми хочемо в цілому?

Перш за все, ми хочемо подальшого виживання та безпеки Сполучених Штатів як незалежної, суверенної республіки, уряд якої захищає природні права громадян, даровані Богом, і ставить на перше місце їхнє благополуччя та інтереси.

Ми хочемо захистити цю країну, її народ, її територію, її економіку та її спосіб життя від військових нападів і ворожих іноземних впливів, будь то шпигунство, хижацькі торговельні практики, торгівля наркотиками та людьми, руйнівна пропаганда та операції з впливу, культурна підривна діяльність або будь-які інші загрози для нашої нації.

Ми хочемо мати повний контроль над нашими кордонами, імміграційною системою та транспортними мережами, через які люди в'їжджають до нашої країни — легально та нелегально. Ми хочемо світу, в якому міграція є не просто «впорядкованою», а такого, в якому суверенні країни співпрацюють, щоб зупинити, а не сприяти дестабілізуючим потокам населення, і мають повний контроль над тим, кого вони допускають, а кого ні.

Ми хочемо стійкої національної інфраструктури, яка може протистояти стихійним лихам, протистояти та запобігати іноземним загрозам, а також запобігати або пом'якшувати будь-які події, які можуть зашкодити американському народу або порушити американську економіку. Жоден супротивник або небезпека не повинні становити загрозу для Америки.

Ми хочемо набрати, навчити, оснастити та розгорнути найпотужнішу, найсмертоноснішу та найсучаснішу армію у світі, щоб захищати наші інтереси, запобігати війнам і, за необхідності, швидко та рішуче перемагати в них, з найменшими можливими втратами серед наших військ. І ми хочемо армію, в якій кожен військовослужбовець пишається своєю країною та впевнений у своїй місії.

Ми хочемо мати найпотужнішу, найнадійнішу та найсучаснішу ядерну зброю стримування у світі, а також системи протиракетної оборони нового покоління, включаючи «Золотий купол» для американської батьківщини, щоб захистити американський народ, американські активи за кордоном та американських союзників.

Ми хочемо мати найсильнішу, найдинамічнішу, найінноваційнішу та найсучаснішу економіку у світі. Економіка США є основою американського способу життя, який обіцяє і забезпечує широке та всебічне процвітання, створює можливості для зростання

соціальну мобільність та винагороджує важку працю. Наша економіка також є основою нашого глобального становища та необхідним фундаментом наших збройних сил.

Ми прагнемо мати найпотужнішу промислову базу у світі. Національна потужність США залежить від сильного промислового сектору, здатного задовольняти виробничі потреби як у мирний час, так і під час війни. Для цього необхідні не тільки виробничі потужності оборонної промисловості, а й виробничі потужності, пов'язані з обороною. Розвиток промислової потужності США має стати найвищим пріоритетом національної економічної політики.

Ми хочемо мати найпотужніший, найпродуктивніший та найінноваційніший енергетичний сектор у світі — такий, що здатний не тільки стимулювати економічне зростання Америки, але й бути однією з провідних експортних галузей Америки.

Ми хочемо залишатися найбільш науково і технологічно розвиненою та інноваційною країною світу і розвивати ці сильні сторони. Ми хочемо захистити нашу інтелектуальну власність від крадіжок з боку інших країн. Піонерський дух Америки є ключовою опорою нашого економічного домінування та військової переваги; його необхідно зберегти.

Ми хочемо зберегти неперевершену «м'яку силу» Сполучених Штатів, завдяки якій ми здійснюємо позитивний вплив у всьому світі, що сприяє нашим інтересам. При цьому ми не будемо виправдовуватися за минуле і сьогоднішня нашої країни, але будемо поважати різні релігії, культури та системи управління інших країн. «М'яка сила», яка служить справжнім національним інтересам Америки, є ефективною лише тоді, коли ми віримо у велич і гідність нашої країни.

Нарешті, ми прагнемо відновлення та оздоровлення духовного та культурного здоров'я Америки, без якого неможлива довгострокова безпека. Ми прагнемо Америки, яка цінує свою минулу славу та своїх героїв і яка з нетерпінням чекає на нову золоту добу. Ми хочемо, щоб люди були гордими, щасливими та оптимістичними, щоб вони залишили свою країну наступному поколінню кращою, ніж вона була, коли вони її знайшли. Ми хочемо, щоб громадяни мали прибуткову роботу — щоб ніхто не залишався осторонь — і отримували задоволення від усвідомлення того, що їхня праця є необхідною для процвітання нашої країни та добробуту окремих осіб і сімей. Це неможливо досягти без зростання кількості сильних, традиційних сімей, які виховують здорових дітей.

2. Чого ми хочемо від світу?

Досягнення цих цілей вимагає мобілізації всіх ресурсів нашої національної сили. Однак ця стратегія зосереджена на зовнішній політиці. Які основні інтереси зовнішньої політики Америки? Чого ми хочемо *від* світу?

- Ми хочемо забезпечити, щоб Західна півкуля залишалася достатньо стабільною і добре керованою, щоб запобігати і стримувати масову міграцію до Сполучених Штатів; ми хочемо, щоб уряди країн півкулі співпрацювали з нами у боротьбі з наркотерористами, картелями та іншими транснаціональними злочинними організаціями; ми хочемо, щоб півкуля залишалася вільною від ворожих іноземних вторгнень або володіння ключовими активами і підтримувала критично важливі ланцюги постачання; і ми хочемо забезпечити наш постійний доступ до ключових стратегічних об'єктів. Іншими словами, ми будемо відстоювати та застосовувати «доповнення Трампа» до Доктрини Монро;
- Ми хочемо зупинити та повернути назад поточний збиток, який іноземні актори завдають американській економіці, одночасно зберігаючи Індो-Тихоокеанський регіон вільним та відкритим, зберігаючи свободу судноплавства на всіх важливих морських шляхах та підтримуючи безпечні та надійні ланцюги постачання та доступ до критично важливих матеріалів;
- Ми хочемо підтримати наших союзників у збереженні свободи та безпеки Європи, відновлюючи цивілізаційну впевненість Європи та західну ідентичність;
- Ми хочемо запобігти домінуванню ворожої сили на Близькому Сході, його нафтових і газових запасів та вузьких місцях, через які вони проходять, уникаючи при цьому «вічних воєн», які затягнули нас у цьому регіоні з великими витратами; та
- Ми хочемо забезпечити, щоб американські технології та стандарти, особливо в галузі штучного інтелекту, біотехнологій та квантових обчислень, рухали світ вперед.

Це є *основними, життєво важливими* національними інтересами Сполучених Штатів. Хоча ми маємо й інші інтереси, саме на цих ми повинні зосередитися понад усе, і ігнорувати або нехтувати ними ми можемо лише на свій страх і ризик.

III. Які засоби має Америка, щоб досягти бажаного?

Америка зберігає найзавиднішу позицію у світі, маючи провідні світові активи, ресурси та переваги, зокрема:

- Політичною системою, яка залишається гнучкою і здатна коригувати курс;
- Найбільша та найінноваційніша економіка світу, яка генерує багатство, яке ми можемо інвестувати у стратегічні інтереси, та надає важелі впливу на країни, які хочуть отримати доступ до наших ринків;
- Провідна у світі фінансова система та ринки капіталу, включаючи статус долара як світової резервної валюти;
- Найбільш передовий, інноваційний та прибутковий технологічний сектор у світі, який є основою нашої економіки, забезпечує якісну перевагу нашим збройним силам та посилює наш глобальний вплив;
- Найпотужніші та найздібніші збройні сили у світі;
- Широка мережа союзів, з союзниками та партнерами по договорах у найбільш стратегічно важливих регіонах світу;
- Завидне географічне положення з багатими природними ресурсами, відсутністю конкурентних держав, що фізично домінують у нашій півкулі, кордонами, що не піддаються ризику військового вторгнення, та іншими великими державами, відокремленими великими океанами;
- Неперевершена «м'яка сила» та культурний вплив;
- Мужність, сила волі та патріотизм американського народу.

Крім того, завдяки активній внутрішній політиці президента Трампа Сполучені Штати:

- Відновлюють культуру компетентності, викорінюють так звані «DEI» та інші дискримінаційні та антиконкурентні практики, які принижують наші інституції та стримують наш розвиток;
- вивільняють наш величезний потенціал виробництва енергії як стратегічний пріоритет для стимулювання зростання та інновацій, а також для зміцнення та відновлення середнього класу;
- Реіндустріалізують нашу економіку, знову ж таки з метою подальшої підтримки середнього класу та контролю над нашими власними ланцюгами постачання та виробничими потужностями;

- повертають економічну свободу нашим громадянам за допомогою історичних податкових знижок та зусиль з дерегуляції, роблячи Сполучені Штати найкращим місцем для ведення бізнесу та інвестування капіталу; та
- Інвестування в нові технології та фундаментальну науку, щоб забезпечити наше подальше процвітання, конкурентну перевагу та військову перевагу для майбутніх поколінь.

Метою цієї стратегії є об'єднання всіх цих провідних світових активів та інших ресурсів для зміцнення американської могутності та переваги, а також для того, щоб зробити нашу країну ще більш величною, ніж вона була коли-небудь раніше.

IV. Стратегія

1. Принципи

Зовнішня політика президента Трампа є прагматичною, але не «прагматичною», реалістичною, але не «реалістичною», принциповою, але не «ідеалістичною», сильною, але не «яструбиною», і стриманою, але не «голубиною». Вона не ґрунтується на традиційній політичній ідеології. Вона мотивована насамперед тим, що працює для Америки, або, двома словами, «Америка перша».

Президент Трамп закріпив свою спадщину як президент миру. На додаток до надзвичайного успіху, досягнутого під час його першого терміну з історичними Авраамовими угодами, президент Трамп використав свої здібності до укладання угод, щоб забезпечити безпрецедентний мир у восьми конфліктах по всьому світу протягом лише восьми місяців свого другого терміну. Він домігся миру між Камбоджею і Таїландом, Косово і Сербією, ДРК і Руандою, Пакистаном і Індією, Ізраїлем і Іраном, Єгиптом і Ефіопією, Вірменією і Азербайджаном, а також закінчив війну в Газі, і всі живі заручники повернулися до своїх родин.

Зупинка регіональних конфліктів, перш ніж вони переростуть у глобальні війни, які затягують цілі континенти, заслуговує на увагу головнокомандувача і є пріоритетом для цієї адміністрації. Світ у вогні, де війни доходять до наших берегів, є шкідливим для американських інтересів. Президент Трамп використовує нетрадиційну дипломатію, військову міць Америки та економічний вплив, щоб хірургічно загасити жар розбрату між країнами, що володіють ядерною зброєю, та жорстокі війни, спричинені багатовіковою ненавистю.

Президент Трамп довів, що американська політика у сфері зовнішніх відносин, оборони та розвідки повинна базуватися на таких основних принципах:

- **Чітке визначення національних інтересів** – Принаймні з кінця холодної війни адміністрації часто публікували стратегії національної безпеки, які прагнули розширити визначення «національних інтересів» Америки таким чином, що майже жодна проблема чи ініціатива не виходила за межі їхнього охоплення. Але зосередитися на всьому означає не зосередитися ні на чому. Наша увага має бути зосереджена на основних інтересах національної безпеки Америки.
- **Мир через силу** – Сила є найкращим засобом стримування. Країни або інші суб'єкти, які достатньо стримуються від загрози американським інтересам, не будуть

Так. Крім того, сила може допомогти нам *досягти* миру, оскільки сторони, які поважають нашу силу, часто звертаються до нас за допомогою і сприйнятливі до наших зусиль з вирішення конфліктів та підтримання миру. Тому Сполучені Штати повинні підтримувати найсильнішу економіку, розвивати найсучасніші технології, зміцнювати культурне здоров'я нашого суспільства та мати найпотужнішу армію у світі.

- **Схильність до невтручання** – У Декларації незалежності засновники Америки чітко висловили свою перевагу невтручання у справи інших країн і чітко визначили основу: так само, як всі люди мають рівні природні права, даровані Богом, всі народи мають право за «законами природи і Бога природи» на «окреме і рівне становище» один щодо одного. Для країни, інтереси якої є настільки численними і різноманітними, як наші, жорстке дотримання неінтервенціонізму є неможливим. Проте ця схильність повинна встановлювати високу планку для того, що є виправданим втручанням.
- **Гнучкий реалізм** – політика США буде реалістичною щодо того, що є можливим і бажаним у відносинах з іншими країнами. Ми прагнемо добрих відносин і мирних торговельних зв'язків з країнами світу, не нав'язуючи їм демократичних чи інших соціальних змін, які значно відрізняються від їхніх традицій та історії. Ми визнаємо і підтверджуємо, що немає нічого суперечливого чи лицемірного в тому, щоб діяти відповідно до такої реалістичної оцінки або підтримувати добрі відносини з країнами, чії системи управління та суспільства відрізняються від наших, навіть якщо ми спонукаємо односторонців дотримуватися наших спільних норм, просуваючи при цьому наші інтереси.
- **Пріоритет націй** – Основною політичною одиницею світу є і залишатиметься національна держава. Природно і справедливо, що всі нації ставлять свої інтереси на перше місце і захищають свою суверенітет. Світ функціонує найкраще, коли нації ставлять свої інтереси на перше місце. Сполучені Штати ставитимуть свої інтереси на перше місце і, у своїх відносинах з іншими країнами, заохочуватимуть їх також ставити свої інтереси на перше місце. Ми *відстоюємо* суверенні права націй, *виступаємо проти* вторгнень найбільш настирливих транснаціональних організацій, що підривають суверенітет, та *за* реформування цих інституцій, щоб вони сприяли, а не перешкоджали індивідуальному суверенітету та просуванню американських інтересів.

- **Суверенітет і повага** – Сполучені Штати безкомпромісно захищатимуть власний суверенітет. Це включає запобігання його підризу транснаціональними та міжнародними організаціями, спробам іноземних держав або організацій цензурувати нашу дискусію або обмежувати права наших громадян на свободу слова, лобіювання та операції з впливу, що мають на меті скерувати нашу політику або втягнути нас у закордонні конфлікти, а також цинічне маніпулювання нашою імміграційною системою з метою створення в нашій країні виборчих блоків, лояльних до іноземних інтересів.

Сполучені Штати будуть визначати власний курс у світі та вирішувати власну долю, без втручання ззовні.
- **Баланс сил** – Сполучені Штати не можуть дозволити жодній країні стати настільки домінуючою, що вона могла б загрожувати нашим інтересам. Ми будемо співпрацювати з союзниками та партнерами для підтримки глобального та регіонального балансу сил, щоб запобігти появі домінуючих супротивників.

Оскільки Сполучені Штати *відкидають* нещасливу концепцію глобального домінування для себе, ми повинні *запобігати* глобальному, а в деяких випадках навіть регіональному домінуванню інших. Це не означає марнувати кров і скарби, щоб обмежити вплив усіх великих і середніх держав світу. Надмірний вплив більших, багатших і сильніших країн є вічною істиною міжнародних відносин. Ця реальність іноді вимагає співпраці з партнерами, щоб перешкодити амбіціям, які загрожують нашим спільним інтересам.
- **Проамериканський працівник** – Американська політика буде проробочою, а не лише проростовою, і вона надаватиме пріоритет нашим власним працівникам. Ми повинні відбудувати економіку, в якій процвітання буде широко розповсюдженим і широко розподіленим, а не зосередженим на верхівці або локалізованим у певних галузях чи декількох частинах нашої країни.
- **Справедливість** – Від військових союзів до торговельних відносин і не тільки, Сполучені Штати будуть наполягати на справедливому ставленні до себе з боку інших країн. Ми більше не будемо терпіти і не можемо собі дозволити безкоштовне користування, торговельні дисбаланси, хижацькі економічні практики та інші порушення історичної доброї волі нашої країни доброї волі, що шкодить нашим інтересам. Так само, як ми хочемо, щоб наші союзники були багатими і спроможними, так і наші союзники повинні розуміти, що в їхніх інтересах, щоб Сполучені Штати також залишалися багатими і спроможними. Зокрема, ми очікуємо, що наші союзники будуть витратити набагато більшу частину свого валового внутрішнього продукту (ВВП) на власну оборону, щоб почати компенсувати величезні дисбаланси, що накопичилися за десятиліття значно більших витрат Сполучених Штатів.

- **Компетентність і заслуги** – Процвітання і безпека Америки залежать від розвитку і просування компетентності. Компетентність і заслуги є одними з наших найбільших цивілізаційних переваг: там, де наймають, просувають і вшановують найкращих американців, з’являються інновації та процвітання. Якщо компетентність буде знищена або систематично пригнічуватиметься, складні системи, які ми вважаємо самозрозумілими – від інфраструктури до національної безпеки, освіти та досліджень – перестануть функціонувати. Якщо заслуги будуть придушуватися, історичні переваги Америки в науці, технології, промисловості, обороні та інноваціях зникнуть. Успіх радикальних ідеологій, які прагнуть замінити компетенцію та заслуги статусом привілейованої групи, зробить Америку невпізнанною та нездатною захищати себе. Водночас ми не можемо дозволити, щоб меритократія використовувалася як виправдання для відкриття американського ринку праці для світу в ім’я пошуку «глобальних талантів», які підривають позиції американських працівників. У всіх наших принципах і діях Америка та американці завжди повинні бути на першому місці.

2. *Пріоритети*

- **Ера масової міграції закінчилася** – те, кого країна допускає до своїх кордонів, в якій кількості і звідки, неминуче визначатиме майбутнє цієї нації. Будь-яка країна, яка вважає себе суверенною, має право і обов'язок визначати своє майбутнє. Протягом історії суверенні держави забороняли неконтрольовану міграцію і лише в рідкісних випадках надавали громадянство іноземцям, які також мали відповідати суворим критеріям. Досвід Заходу за останні десятиліття підтверджує цю вічну мудрість. У країнах по всьому світу масова міграція виснажила внутрішні ресурси, посилила насильство та інші злочини, послабила соціальну згуртованість, спотворила ринки праці та підірвала національну безпеку. Ера масової міграції повинна закінчитися. Безпека кордонів є основним елементом національної безпеки. Ми повинні захищати нашу країну від вторгнення, не тільки від неконтрольованої міграції, але й від транскордонних загроз, таких як тероризм, наркотики, шпигунство та торгівля людьми. Кордон, контрольований волею американського народу та реалізований його урядом, є фундаментальним для виживання Сполучених Штатів як суверенної республіки.

- Захист основних прав і свобод** – Мета американського уряду полягає в забезпеченні природних прав американського народу, даних йому Богом. З цією метою міністерствам і відомствам уряду Сполучених Штатів надано значні повноваження. Ці повноваження ніколи не повинні зловживатися, чи то під приводом «дерадикалізації», «захисту нашої демократії», чи під будь-яким іншим приводом. У разі зловживання цими повноваженнями винні мають бути притягнуті до відповідальності. Зокрема, права на свободу слова, свободу релігії та совісті, а також право обирати та керувати нашим спільним урядом є основними правами, які ніколи не можуть бути порушені. Щодо країн, які поділяють або заявляють, що поділяють ці принципи, Сполучені Штати будуть рішуче виступати за їх дотримання в буквальному та духовному сенсі. Ми будемо протистояти антидемократичним обмеженням основних свобод, що впроваджуються елітою в Європі, англомовних країнах та решті демократичного світу, особливо серед наших союзників.
- Розподіл та перерозподіл тягаря** – Часи, коли Сполучені Штати підтримували весь світовий порядок, як Атлант, минули. Серед наших численних союзників і партнерів є десятки багатих, розвинених країн, які повинні взяти на себе основну відповідальність за свої регіони і зробити набагато більший внесок у нашу колективну оборону. Президент Трамп встановив новий глобальний стандарт у вигляді Гаазької угоди, яка зобов'язує країни НАТО витратити 5% ВВП на оборону і яку наші союзники по НАТО схвалили і тепер повинні виконувати. Продовжуючи підхід президента Трампа, який вимагає від союзників взяти на себе основну відповідальність за свої регіони, Сполучені Штати організують мережу розподілу тягаря, в якій наш уряд буде організатором і підтримувачем. Такий підхід гарантує розподіл тягаря і забезпечує ширшу легітимність усіх таких зусиль. Модель буде полягати в цільових партнерствах, які використовують економічні інструменти для узгодження стимулів, розподілу тягаря з односторонніми союзниками та наполягання на реформах, що закріплюють довгострокову стабільність. Ця стратегічна ясність дозволить Сполученим Штатам ефективно протидіяти ворожим і підіривним впливам, уникаючи надмірного розширення і розмитості фокусу, які підірвали минулі зусилля. Сполучені Штати будуть готові допомогти – потенційно через більш сприятливе ставлення до комерційних питань, обмін технологіями та закупівлі в оборонній сфері – тим країнам, які добровільно беруть на себе більшу відповідальність за безпеку в своїх регіонах і узгоджують свої експортні контролю з нашими.

- **Перегрупування через мир** – Пошук мирних угод за вказівкою президента, навіть у регіонах і країнах, що знаходяться на периферії наших безпосередніх основних інтересів, є ефективним способом підвищення стабільності, зміцнення глобального впливу Америки, перегрупування країн і регіонів у напрямку наших інтересів та відкриття нових ринків. Необхідні ресурси зводяться до президентської дипломатії, яку наша велика нація може прийняти лише за умови компетентного керівництва. Дивіденди — припинення тривалих конфліктів, врятовані життя, нові друзі — можуть значно переважати відносно незначні витрати часу та уваги.
- **Економічна безпека** – Нарешті, оскільки економічна безпека є фундаментальною для національної безпеки, ми будемо працювати над подальшим зміцненням американської економіки, зосередившись на таких аспектах:
  - **Збалансована торгівля** – Сполучені Штати надаватимуть пріоритет відновленню рівноваги в наших торговельних відносинах, зменшенню торговельного дефіциту, протидії бар'єрам для нашого експорту та припиненню демпінгу та інших антиконкурентних практик, які шкодять американській промисловості та працівникам. Ми прагнемо укласти справедливі, взаємні торговельні угоди з країнами, які хочуть торгувати з нами на основі взаємної вигоди та поваги. Але нашими пріоритетами повинні бути і будуть наші власні працівники, наша власна промисловість та наша власна національна безпека.
  - **Забезпечення доступу до критично важливих ланцюгів постачання та матеріалів** – Як стверджував Олександр Гамільтон у найперші дні існування нашої республіки, Сполучені Штати ніколи не повинні залежати від будь-якої зовнішньої сили в питаннях постачання основних компонентів – від сировини до деталей та готової продукції – необхідних для оборони та економіки країни. Ми повинні знову забезпечити собі незалежний та надійний доступ до товарів, необхідних для оборони та збереження нашого способу життя. Для цього потрібно розширити доступ США до критично важливих мінералів та матеріалів, одночасно протидіючи хижацьких економічних практик. Крім того, розвідувальне співтовариство буде стежити за ключовими ланцюгами поставок та технологічними досягненнями в усьому світі, щоб ми розуміли та зменшували вразливість і загрози для безпеки та процвітання Америки.
  - **Реіндустріалізація** — майбутнє належить виробникам. Сполучені Штати реіндустріалізують свою економіку, повернуть промислове виробництво на батьківщину та заохочуватимуть і залучатимуть інвестиції в нашу економіку та робочу силу, зосередившись на критично важливих та нових технологіях.

сектори, які визначатимуть майбутнє. Ми будемо це робити за допомогою стратегічного використання тарифів та нових технологій, які сприяють поширенню промислового виробництва в усіх куточках нашої країни, підвищують рівень життя американських робітників та гарантують, що наша країна ніколи більше не буде залежати від будь-якого супротивника, нинішнього чи потенційного, у питаннях постачання критично важливих продуктів чи компонентів.

- **Відродження нашої оборонної промислової бази** – Сильна, боєздатна армія не може існувати без сильної, боєздатної оборонної промислової бази. Величезний розрив, продемонстрований під час останніх конфліктів, між недорогими дронами та ракетами і дорогими системами, необхідними для захисту від них, оголив нашу потребу в змінах та адаптації. Америка потребує національної мобілізації для інновацій у сфері потужної оборони за низькою вартістю, для виробництва найбоєздатніших і найсучасніших систем та боєприпасів у великих масштабах, а також для повернення наших оборонних промислових ланцюгів постачання на батьківщину. Зокрема, ми повинні забезпечити наших військових повним спектром можливостей, від недорогих видів озброєння, здатних перемогти більшість супротивників, до найпотужніших високотехнологічних систем, необхідних для конфлікту з високорозвиненим ворогом. І щоб реалізувати бачення президента Трампа про мир через силу, ми повинні зробити це швидко. Ми також будемо заохочувати відродження промислових баз усіх наших союзників і партнерів для зміцнення колективної оборони.
- **Енергетичне домінування** – Відновлення енергетичного домінування США (у нафтовій, газовій, вугільній та ядерній галузях) та повернення необхідних ключових енергетичних компонентів на батьківщину є головним стратегічним пріоритетом. Дешева та доступна енергія створить високооплачувані робочі місця в США, знизить витрати для американських споживачів та підприємств, сприятиме реіндустріалізації та допоможе зберегти нашу перевагу в передових технологіях, таких як штучний інтелект. Розширення нашого чистого експорту енергії також поглибить відносини з союзниками, одночасно обмежуючи вплив супротивників, захистить нашу здатність захищати свої кордони і, коли це необхідно, дозволить нам продемонструвати свою силу. Ми відкидаємо катастрофічні ідеології «кліматичних змін» і «нульових викидів», які завдали такої великої шкоди Європі, загрожують Сполученим Штатам і субсидують наших супротивників.
- **Збереження та зростання домінування фінансового сектору Америки** — Сполучені Штати можуть похвалитися провідними світовими фінансовими та капітальними

ринків, які є опорою американського впливу і надають політикам значний важіль впливу та інструменти для просування пріоритетів національної безпеки Америки. Але наше лідерство не можна вважати само собою зрозумілим. Збереження та зростання нашого домінування передбачає використання нашої динамічної системи вільного ринку та нашого лідерства в цифрових фінансах та інноваціях, щоб наші ринки залишалися найдинамічнішими, найліквіднішими та найбезпечнішими і продовжували викликати заздрість усього світу.

3. Регіони

У таких документах стало звичним згадувати кожен частину світу та кожен проблему, виходячи з припущення, що будь-яке упущення означає сліпу пляму або зневагу. В результаті такі документи стають надмірно розлогими та розмитими – протилежними тому, якими повинні бути стратегії.

Зосереджуватися і визначати пріоритети означає робити вибір — визнавати, що не все має однакове значення для всіх. Це *не* означає стверджувати, що якісь народи, регіони чи країни є якимось чином неважливими. Сполучені Штати за всіма показниками є найщедрішою державою в історії, проте ми не можемо дозволити собі приділяти однакову увагу кожному регіону і кожній проблемі у світі.

Метою політики національної безпеки є захист основних національних інтересів — деякі пріоритети виходять за межі регіональних кордонів. Наприклад, терористична діяльність у регіоні, який в іншому випадку не має великого значення, може вимагати нашої негайної уваги. Але переходити від цієї необхідності до постійної уваги до периферії є помилкою.

А. Західна півкуля: Доповнення Трампа до Доктрини Монро

Після років ігнорування Сполучені Штати знову підтверджують і застосовують доктрину Монро, щоб відновити американське панування в Західній півкулі та захистити нашу батьківщину і наш доступ до ключових географічних регіонів у всьому регіоні. Ми не дозволимо конкурентам, що не належать до Західної півкулі, розміщувати свої війська чи інші загрозливі сили, а також володіти чи контролювати стратегічно важливі активи в нашій півкулі. Цей «додаток Трампа» до доктрини Монро є здоровим глуздом і потужним відновленням американської могутності та пріоритетів, що відповідає інтересам безпеки США.

Наші цілі для Західної півкулі можна підсумувати як «залучення та розширення». Ми *залучимо* надійних друзів у півкулі для контролю міграції, припинення потоків наркотиків та зміцнення стабільності й безпеки на суші та морі. Ми *розширюватимемося*, розвиваючи та зміцнюючи нових партнерів, одночасно підсилюючи привабливість нашої країни як найкращого партнера півкулі в галузі економіки та безпеки.

Залучення

Американська політика повинна зосередитися на залученні регіональних лідерів, які можуть допомогти створити прийнятну стабільність у регіоні, навіть за межами кордонів цих партнерів. Ці країни допоможуть нам, серед іншого, зупинити нелегальну міграцію, що дестабілізує ситуацію, нейтралізувати картелі, виробництво поблизу берегів та розвинути місцеву приватну економіку. Ми будемо винагороджувати та заохочувати уряди, політичні партії та рухи регіону, які в цілому відповідають нашим принципам і стратегії. Але ми не повинні ігнорувати уряди з іншими поглядами, з якими ми, тим не менш, маємо спільні інтереси і які хочуть співпрацювати з нами.

Сполучені Штати повинні переглянути свою військову присутність у Західній півкулі. Це означає чотири очевидні речі:

- Перегляд нашої глобальної військової присутності з метою реагування на нагальні загрози в нашій півкулі, особливо місії, визначені в цій стратегії, та відхід від театрів військових дій, відносна важливість яких для національної безпеки США знизилася в останні десятиліття або роки;
- Більш відповідна присутність берегової охорони та військово-морських сил для контролю морських шляхів, запобігання нелегальній та іншій небажаній міграції, зменшення торгівлі людьми та наркотиками, а також контролю ключових транзитних маршрутів у кризових ситуаціях;
- Цільове розгортання сил для забезпечення безпеки кордонів та боротьби з картелями, включаючи, за необхідності, застосування смертельної сили для заміни неефективної стратегії, що базувалася виключно на правоохоронних заходах, яка застосовувалася протягом останніх кількох десятиліть; та
- Встановлення або розширення доступу в стратегічно важливих місцях.

Сполучені Штати надаватимуть пріоритет комерційній дипломатії з метою зміцнення нашої економіки та промисловості, використовуючи тарифи та взаємні торговельні угоди як потужні інструменти. Мета полягає в тому, щоб наші країни-партнери розбудовували свої внутрішні економіки, а економічно сильніша та більш розвинена Західна півкуля ставала все більш привабливим ринком для американської торгівлі та інвестицій.

Зміцнення критично важливих ланцюгів постачання в цій півкулі зменшить залежність і підвищить економічну стійкість Америки. Зв'язки, створені між Америкою та нашими партнерами, принесуть користь обом сторонам, одночасно ускладнюючи конкурентам з-поза меж півкулі можливість збільшити свій вплив у регіоні. І навіть попри те, що ми надаємо пріоритет комерційній дипломатії, ми будемо працювати над зміцненням наших партнерських відносин у сфері безпеки — від продажу зброї до обміну розвідданими та спільних навчань.

Розширити

Поглиблюючи партнерські відносини з країнами, з якими Америка наразі має міцні зв'язки, ми повинні прагнути розширити нашу мережу в регіоні. Ми хочемо, щоб інші країни бачили в нас свого партнера першого вибору, і ми будемо (різними засобами) перешкоджати їхній співпраці з іншими.

Західна півкуля є джерелом багатьох стратегічних ресурсів, які Америка повинна розвивати у партнерстві з регіональними союзниками, щоб зробити сусідні країни, а також нашу власну, більш процвітаючими. Рада національної безпеки негайно розпочне активний міжвідомчий процес з метою доручення агентствам, за підтримки аналітичного підрозділу нашої розвідувальної спільноти, визначити стратегічні точки та ресурси в Західній півкулі з метою їх захисту та спільного розвитку з регіональними партнерами.

Конкуренти, що не належать до Західної півкулі, зробили значні вторгнення в нашу півкулю, як для того, щоб поставити нас у невигідне економічне становище в сьогоднішній день, так і для того, щоб завдати нам стратегічної шкоди в майбутньому. Допущення цих вторгнень без серйозного опору є ще однією великою стратегічною помилкою Америки останніх десятиліть.

Сполучені Штати повинні бути провідною силою в Західній півкулі як умова нашої безпеки та процвітання — умова, яка дозволяє нам впевнено заявляти про себе там і тоді, коли це необхідно в регіоні. Умови наших союзів та умови, на яких ми надаємо будь-яку допомогу, повинні залежати від зменшення ворожої зовнішньої впливу — від контролю над військовими об'єктами, портами та ключовою інфраструктурою до придбання стратегічних активів у широкому розумінні.

Деякі іноземні впливи буде важко скасувати, зважаючи на політичні зв'язки між певними урядами Латинської Америки та деякими іноземними акторами. Однак багато урядів не мають ідеологічної спорідненості з іноземними державами, а навпаки, зацікавлені у співпраці з ними з інших причин, зокрема через низькі витрати

та меншу кількість регуляторних перешкод. Сполучені Штати досягли успіху у зменшенні зовнішнього впливу в Західній півкулі, продемонструвавши, скільки прихованих витрат — у вигляді шпигунства, кібербезпеки, боргових пасток та інших способів — закладено в нібито «дешевій» іноземній допомозі. Ми повинні прискорити ці зусилля, зокрема використовуючи вплив США у сфері фінансів та технологій, щоб спонукати країни відмовитися від такої допомоги.

У Західній півкулі — і в усьому світі — Сполучені Штати повинні чітко дати зрозуміти, що американські товари, послуги та технології є набагато кращим вибором у довгостроковій перспективі, оскільки вони мають вищу якість і не супроводжуються такими ж умовами, як допомога інших країн. З огляду на це, ми реформуємо нашу власну систему, щоб прискорити процес затвердження та ліцензування — знову ж таки, щоб стати партнером першого вибору. Усі країни повинні зробити вибір: чи хочуть вони жити в світі суверенних країн і вільних економік під керівництвом США, чи в паралельному світі, де на них впливають країни з іншого боку земної кулі.

Кожен американський чиновник, який працює в цьому регіоні або над питаннями цього регіону, повинен бути в курсі всієї картини шкідливого зовнішнього впливу, одночасно чинячи тиск і пропонуючи стимули країнам-партнерам для захисту нашої півкулі.

Успішний захист нашої півкулі також вимагає тіснішої співпраці між урядом США та американським приватним сектором. Усі наші посольства повинні бути в курсі основних бізнес-можливостей у своїх країнах, особливо великих державних контрактів. Кожен урядовець США, який взаємодіє з цими країнами, повинен розуміти, що частина його роботи полягає в тому, щоб допомагати американським компаніям конкурувати та досягати успіху.

Уряд США визначатиме стратегічні можливості придбання та інвестування для американських компаній у регіоні та представлятиме ці можливості для оцінки кожною фінансовою програмою уряду США, включаючи, але не обмежуючись, програмами Державного департаменту, Міністерства оборони та Міністерства енергетики; Адміністрації малого бізнесу; Міжнародної корпорації з фінансування розвитку; Експортно-імпортного банку; та Корпорації «Виклик тисячоліття». Ми також повинні співпрацювати з регіональними урядами та підприємствами для побудови масштабованої та стійкої енергетичної інфраструктури, інвестувати в доступ до критично важливих мінеральних ресурсів та зміцнювати існуючі та майбутні мережі кіберкомунікацій, які повною мірою використовують американський

шифрування та потенціалу безпеки. Зазначені вище органи уряду США повинні використовуватися для фінансування частини витрат на придбання американських товарів за кордоном.

Сполучені Штати також повинні протистояти та скасувати такі заходи, як цільове оподаткування, несправедливе регулювання та експропріація, які ставлять американські підприємства в нерівні умови. Умови наших угод, особливо з тими країнами, які найбільше залежать від нас і над якими ми маємо найбільший вплив, повинні бути винятково контрактами з нашими компаніями. Водночас ми повинні докласти всіх зусиль, щоб витіснити іноземні компанії, які будують інфраструктуру в регіоні.

В. Азія: Завоювати економічне майбутнє, запобігти військовому протистоянню

Лідерство з позиції сили

Президент Трамп самотужки змінив більш ніж тридцятирічні помилкові уявлення Америки про Китай: а саме, що відкривши наші ринки для Китаю, заохочуючи американський бізнес інвестувати в Китай і передаючи виробництво в Китай, ми сприятимемо входженню Китаю в так званий «міжнародний порядок, заснований на правилах». Цього не сталося. Китай став багатим і могутнім і використав своє багатство та силу для отримання значної переваги. Американські еліти — протягом чотирьох послідовних адміністрацій обох політичних партій — або свідомо сприяли реалізації стратегії Китаю, або заперечували її.

Індо-Тихоокеанський регіон вже є джерелом майже половини світового ВВП за паритетом купівельної спроможності (ПКС) і третини за номінальним ВВП. Ця частка, безсумнівно, зростатиме протягом 21 століття. Це означає, що Індо-Тихоокеанський регіон вже є і надалі залишатиметься одним із ключових економічних і геополітичних полів битв наступного століття. Щоб процвітати у себе вдома, ми маємо успішно конкурувати там — і ми це робимо. Під час своєї поїздки в жовтні 2025 року президент Трамп підписав важливі угоди, які ще більше поглиблюють наші міцні зв'язки в галузі торгівлі, культури, технологій та оборони і підтверджують нашу прихильність до вільного та відкритого Індо-Тихоокеанського регіону.

Америка зберігає величезні активи — найсильнішу економіку та військову потугу у світі, інновації, що не мають собі рівних, неперевершену «м'яку силу» та історичний досвід надання допомоги нашим союзникам і партнерам — які дозволяють нам успішно конкурувати.

Президент Трамп буде альянси та зміцнює партнерські відносини в Індо-Тихоокеанському регіоні, які стануть основою безпеки та процвітання на довгі роки.

Економіка: найвища ставка

З моменту відкриття китайської економіки для світу в 1979 році торговельні відносини між нашими двома країнами були і залишаються в основному незбалансованими. Те, що починалося як відносини між зрілою, багатого економікою та однією з найбідніших країн світу, перетворилося на відносини між майже рівними партнерами, навіть незважаючи на те, що донедавна позиція Америки залишалася заснованою на тих минулих припущеннях.

Китай пристосувався до змін у тарифній політиці США, що почалися в 2017 році, частково шляхом зміцнення свого впливу на ланцюги поставок, особливо в країнах світу з низьким і середнім рівнем доходу (тобто з ВВП на душу населення 13 800 доларів або менше) — серед найбільших економічних полів битв найближчих десятиліть. Експорт Китаю до країн з низьким рівнем доходу подвоївся між 2020 і 2024 роками. Сполучені Штати імпортують китайські товари опосередковано від посередників і китайських заводів у десятці країн, включаючи Мексику. Сьогодні експорт Китаю до країн з низьким рівнем доходу майже в чотири рази перевищує його експорт до Сполучених Штатів. Коли президент Трамп вперше обійняв посаду в 2017 році, експорт Китаю до Сполучених Штатів становив 4 % його ВВП, але з того часу впав до трохи більше 2 % його ВВП. Однак Китай продовжує експортувати до Сполучених Штатів через інші країни-посередники.

Надалі ми будемо відновлювати баланс економічних відносин Америки з Китаєм, надаючи пріоритет взаємності та справедливості, щоб відновити економічну незалежність Америки. Торгівля з Китаєм повинна бути збалансованою і зосередженою на нечутливих факторах. Якщо Америка залишиться на шляху зростання — і зможе підтримувати його, зберігаючи при цьому справді взаємовигідні економічні відносини з Пекіном — ми повинні перейти від нинішньої економіки в 30 трильйонів доларів у 2025 році до 40 трильйонів доларів у 2030-х роках, що поставить нашу країну в завидне становище, яке дозволить нам зберегти статус провідної економіки світу. Наша кінцева мета — закласти основу для довгострокової економічної життєздатності.

Важливо, що це має супроводжуватися надійним і постійним акцентом на стримуванні, щоб запобігти війні в Індо-Тихоокеанському регіоні. Такий комбінований підхід може стати позитивним циклом, оскільки сильне стримування з боку США відкриває простір для більш дисциплінованих економічних дій, а більш дисципліновані економічні дії призводять до збільшення ресурсів США для підтримки стримування в довгостроковій перспективі.

Для досягнення цієї мети необхідно виконати кілька важливих завдань.

По-перше, Сполучені Штати повинні захищати і обороняти нашу економіку та наш народ від шкоди з боку будь-якої країни чи джерела. Це означає припинення (серед іншого):

- хижацьких, керованих державою субсидій та промислових стратегій;
- Недобросовісних торговельних практик;
- знищення робочих місць і деіндустріалізації;
- крадіжок інтелектуальної власності та промислового шпигунства у великих масштабах;
- загроз нашим ланцюгам постачання, які ставлять під ризик доступ США до критично важливих ресурсів, включаючи мінерали та рідкісні землі;
- Експорт прекурсорів фентанілу, які підживлюють епідемію опіоїдів в Америці; та
- Пропаганда, операції з впливу та інші форми культурної підривної діяльності.

По-друге, Сполучені Штати повинні співпрацювати з нашими союзниками та партнерами по договору, які разом додають ще 35 трильйонів доларів економічної потужності до нашої національної економіки в 30 трильйонів доларів (разом складаючи більше половини світової економіки), щоб протидіяти хижацьким економічним практикам і використовувати нашу об'єднану економічну потужність для захисту нашої провідної позиції у світовій економіці та забезпечення того, щоб економіки союзників не стали підлеглими будь-якій конкуруючій державі. Ми повинні продовжувати покращувати торговельні (та інші) відносини з Індією, щоб заохотити Нью-Делі до сприяння безпеці в Індо-Тихоокеанському регіоні, зокрема через продовження чотиристороннього співробітництва з Австралією, Японією та Сполученими Штатами («Четвірка»). Крім того, ми також будемо працювати над узгодженням дій наших союзників і партнерів з нашими спільними інтересами щодо запобігання домінуванню будь-якої окремої країни-конкурента.

Водночас Сполучені Штати повинні інвестувати в дослідження, щоб зберегти та посилити нашу перевагу в передових військових технологіях та технологіях подвійного призначення, зосередившись на сферах, де переваги США є найсильнішими. До них належать підводна, космічна та ядерна сфери, а також інші, які визначатимуть майбутнє військової потужності, такі як штучний інтелект, квантові обчислення та автономні системи, а також енергія, необхідна для забезпечення цих сфер.

Крім того, важливі відносини уряду США з американським приватним сектором допомагають підтримувати нагляд за постійними загрозами для мереж США, включаючи критичну інфраструктуру. Це, в свою чергу, дає уряду США можливість здійснювати виявлення, атрибуцію та реагування в режимі реального часу (тобто захист мережі та

наступальних кібероперацій) в режимі реального часу, одночасно захищаючи конкурентоспроможність економіки США та зміцнюючи стійкість американського технологічного сектору.

Покращення цих можливостей також вимагатиме значного дерегулювання для подальшого підвищення нашої конкурентоспроможності, стимулювання інновацій та збільшення доступу до природних ресурсів Америки. При цьому ми повинні прагнути відновити військовий баланс, сприятливий для Сполучених Штатів та наших союзників у регіоні.

Окрім збереження економічної переваги та консолідації нашої системи альянсів в економічну групу, Сполучені Штати повинні здійснювати активну дипломатичну та економічну діяльність під керівництвом приватного сектору в тих країнах, де, ймовірно, відбуватиметься більша частина глобального економічного зростання протягом найближчих десятиліть.

Дипломатія «Америка перш за все» прагне відновити рівновагу у світових торговельних відносинах. Ми чітко дали зрозуміти нашим союзникам, що дефіцит поточного рахунку США є неприйнятним. Ми повинні заохочувати Європу, Японію, Корею, Австралію, Канаду, Мексику та інші провідні країни до прийняття торговельної політики, яка сприятиме відновленню рівноваги в економіці Китаю в бік споживання домогосподарств, оскільки Південно-Східна Азія, Латинська Америка та Близький Схід не можуть самостійно поглинути величезні надлишкові потужності Китаю. Країни-експортери Європи та Азії також можуть розглядати країни із середнім рівнем доходу як обмежений, але зростаючий ринок для свого експорту.

Китайські державні та підтримувані державою компанії досягли успіхів у побудові фізичної та цифрової інфраструктури, а Китай перетворив, ймовірно, 1,3 трлн доларів свого торговельного профіциту на позики своїм торговельним партнерам. Америка та її союзники ще не сформулювали, а тим більше не реалізували спільний план для так званого «Глобального Півдня», але разом вони володіють величезними ресурсами. Європа, Японія, Південна Корея та інші країни мають чисті іноземні активи на суму 7 трильйонів доларів. Міжнародні фінансові інституції, включаючи багатосторонні банки розвитку, мають сукупні активи на суму 1,5 трильйона доларів. Хоча розширення місії підірвало ефективність деяких з цих інституцій, ця адміністрація прагне використовувати своє лідерство для впровадження реформ, які забезпечать служіння американським інтересам.

Те, що відрізняє Америку від решти світу — наша відкритість, прозорість, надійність, відданість свободі та інноваціям, а також вільний ринковий капіталізм — і надалі робитиме нас глобальним партнером першого вибору. Америка все ще займає домінуючу позицію в ключових технологіях, яких потребує світ. Ми повинні запропонувати партнерам низку стимулів — наприклад, високу

технологічне співробітництво, закупівлі в оборонній сфері та доступ до наших ринків капіталу, які схилять рішення на нашу користь.

Державні візити президента Трампа до країн Перської затоки в травні 2025 року продемонстрували силу та привабливість американської технології. Там президент завоював підтримку країн Перської затоки для передових технологій США в галузі штучного інтелекту, поглибивши наші партнерські відносини. Америка повинна аналогічним чином залучити наших європейських та азіатських союзників і партнерів, включаючи Індію, щоб зміцнити та поліпшити наші спільні позиції в Західній півкулі, а також, що стосується критично важливих мінералів, в Африці. Ми повинні сформувати коаліції, які використовують наші порівняльні переваги у фінансах та технологіях для створення експортних ринків із країнами-партнерами. Економічні партнери Америки більше не повинні розраховувати на отримання доходів від Сполучених Штатів за рахунок надлишкових потужностей і структурних дисбалансів, а повинні прагнути до зростання шляхом керованої співпраці, пов'язаної зі стратегічним узгодженням, та отримання довгострокових інвестицій від США.

Маючи найглибші та найефективніші ринки капіталу у світі, Америка може допомогти країнам з низьким рівнем доходу розвинути власні ринки капіталу та тісніше прив'язати свої валюти до долара, забезпечуючи майбутнє долара як світової резервної валюти.

Нашими найбільшими перевагами залишаються наша система урядування та динамічна вільна ринкова економіка. Однак ми не можемо вважати, що переваги нашої системи будуть переважати за замовчуванням. Тому *стратегія* національної безпеки є надзвичайно важливою.

Стимування військових загроз

У довгостроковій перспективі збереження економічного та технологічного домінування США є найнадійнішим способом стримування та запобігання великомасштабному військовому конфлікту.

Сприятливий баланс звичайних збройних сил залишається важливою складовою стратегічної конкуренції. Велика увага приділяється Тайваню, частково через його домінування у виробництві напівпровідників, але головним чином тому, що Тайвань забезпечує прямий доступ до Другого острівного ланцюга і розділяє Північно-Східну та Південно-Східну Азію на два окремі театри військових дій. З огляду на те, що третина світових морських перевезень щорічно проходить через Південно-Китайське море, це має велике значення для економіку США. Тому стримування конфлікту навколо Тайваню, в ідеалі шляхом збереження військової переваги, є пріоритетом. Ми також будемо дотримуватися нашої давньої декларативної політики щодо Тайваню, що означає, що Сполучені Штати не підтримують жодних односторонніх змін статусу-кво в Тайванській протоці.

Ми створимо військо, здатне протистояти агресії в будь-якій точці Першого острівного ланцюга. Але американські збройні сили не можуть і не повинні робити це самотужки. Наші союзники повинні активізувати свої зусилля і витратити — а що ще важливіше, *зробити* — набагато більше для колективної оборони. Дипломатичні зусилля Америки повинні бути спрямовані на те, щоб змусити наших союзників і партнерів у Першому острівному ланцюзі надати американським збройним силам більший доступ до своїх портів та інших об'єктів, витратити більше на власну оборону і, що найважливіше, інвестувати в засоби, спрямовані на стримування агресії. Це дозволить пов'язати між собою питання морської безпеки вздовж Першого острівного ланцюга, одночасно зміцнивши здатність США та їхніх союзників запобігати будь-яким спробам захопити Тайвань або досягти такого несприятливого для нас балансу сил, що захист цього острова стане неможливим.

Пов'язаною проблемою безпеки є можливість контролю над Південно-Китайським морем будь-яким конкурентом. Це може дозволити потенційно ворожій державі ввести систему мита на одному з найважливіших торговельних шляхів світу або, що ще гірше, закрити і відкрити його на власний розсуд. Будь-який з цих двох результатів буде шкідливим для економіки США та більш широких інтересів США. Необхідно розробити рішучі заходи разом із необхідними засобами стримування, щоб ці шляхи залишалися відкритими, вільними від «мита» і не підлягали довільному закриттю з боку однієї країни. Це вимагатиме не тільки подальших інвестицій у наші військові, особливо військово-морські, можливості, але й тісної співпраці з усіма країнами, які можуть постраждати, від Індії до Японії і далі, якщо ця проблема не буде вирішена.

З огляду на наполегливість президента Трампа щодо збільшення частки витрат Японії та Південної Кореї, ми повинні закликати ці країни збільшити видатки на оборону, зосередившись на можливостях, включаючи нові, необхідні для стримування супротивників і захисту Першого острівного ланцюга. Ми також посилимо і зміцнимо нашу військову присутність у західній частині Тихого океану, а у відносинах з Тайванем і Австралією будемо дотримуватися рішучої риторики щодо збільшення видатків на оборону.

Запобігання конфліктам вимагає пильної позиції в Індо-Тихоокеанському регіоні, оновлення оборонної промислової бази, збільшення військових інвестицій з нашого боку та з боку союзників і партнерів, а також перемоги в економічній і технологічній конкуренції в довгостроковій перспективі.

С. Просування європейської величі

Американські чиновники звикли розглядати європейські проблеми з точки зору недостатніх військових витрат та економічної стагнації. У цьому є частка правди, але справжні проблеми Європи є ще глибшими.

Континентальна Європа втрачає частку у світовому ВВП — з 25% у 1990 році до 14% сьогодні — частково через національні та транснаціональні регуляторні норми, що підривають креативність та працьовитість.

Але цей економічний занепад затьмарюється реальною і більш суворою перспективою зникнення цивілізації. До більш глобальних проблем, що стоять перед Європою, належать діяльність Європейського Союзу та інших транснаціональних органів, що підривають політичну свободу і суверенітет, міграційна політика, яка трансформує континент і створює конфлікти, цензура свободи слова і придушення політичної опозиції, різке зниження народжуваності та втрата національної ідентичності і впевненості в собі.

Якщо нинішні тенденції збережуться, через 20 років або навіть раніше континент стане невпізнаним. Тому далеко не очевидно, чи матимуть деякі європейські країни достатньо сильну економіку та збройні сили, щоб залишатися надійними союзниками. Багато з цих країн зараз подвоюють зусилля на обраному шляху. Ми хочемо, щоб Європа залишилася європейською, відновила свою цивілізаційну впевненість у собі та відмовилася від невдалої політики надмірного регулювання.

Ця відсутність впевненості в собі найбільш очевидна у відносинах Європи з Росією. Європейські союзники мають значну перевагу над Росією в майже всіх сферах, за винятком ядерної зброї. В результаті війни Росії в Україні відносини Європи з Росією зараз значно погіршилися, і багато європейців вважають Росію екзистенційною загрозою. Управління відносинами Європи з Росією вимагатиме значних дипломатичних зусиль з боку США, як для відновлення умов стратегічної стабільності на євразійському континенті, так і для зменшення ризику конфлікту між Росією та європейськими державами.

Основним інтересом Сполучених Штатів є проведення переговорів про швидке припинення військових дій в Україні з метою стабілізації європейських економік, запобігання ненавмисній ескалації або розширенню війни, відновлення стратегічної стабільності з Росією, а також забезпечення відновлення України після військових дій, щоб вона могла вижити як життєздатна держава.

Війна в Україні мала негативний ефект, збільшивши зовнішню залежність Європи, особливо Німеччини. Сьогодні німецькі хімічні компанії будують у Китаї одні з найбільших у світі переробних заводів, використовуючи російський газ, який вони не можуть отримати у себе вдома. Адміністрація Трампа перебуває у суперечці з європейськими чиновниками, які мають нереалістичні очікування щодо війни, перебуваючи в нестабільних урядах меншості, багато з яких порушують основні принципи демократії, щоб придушити опозицію. Більшість європейців прагне миру, але це бажання не втілюється в політику, значною мірою через піддрив демократичних процесів цими урядами. Це має стратегічне значення для Сполучених Штатів саме тому, що європейські держави не можуть провести реформи, якщо вони перебувають у політичній кризі.

Проте Європа залишається стратегічно і культурно важливою для Сполучених Штатів. Трансатлантична торгівля залишається одним із стовпів світової економіки та американського процвітання. Європейські сектори, від виробництва до технологій та енергетики, залишаються одними з найміцніших у світі. Європа є батьківщиною передових наукових досліджень та провідних світових культурних інституцій. Ми не тільки не можемо дозволити собі списати Європу з рахунків — це було б самогубством для досягнення цілей цієї стратегії.

Американська дипломатія повинна і надалі відстоювати справжню демократію, свободу вираження поглядів та безкомпромісне вшанування індивідуального характеру та історії європейських націй. Америка заохочує своїх політичних союзників у Європі сприяти відродженню цього духу, і зростаючий вплив патріотичних європейських партій дійсно дає підстави для великого оптимізму.

Нашою метою має бути допомога Європі у виправленні її нинішнього курсу. Нам потрібна сильна Європа, яка допоможе нам успішно конкурувати та співпрацювати з нами, щоб запобігти домінуванню будь-якого супротивника в Європі.

Америка, що цілком зрозуміло, має сентиментальний зв'язок з європейським континентом — і, звичайно, з Великою Британією та Ірландією. Характер цих країн також має стратегічне значення, оскільки ми розраховуємо на творчих, здібних, впевнених у собі, демократичних союзників для створення умов стабільності та безпеки. Ми хочемо співпрацювати з країнами-партнерами, які прагнуть відновити свою колишню велич.

У довгостроковій перспективі цілком імовірно, що найпізніше за кілька десятиліть деякі члени НАТО стануть переважно неєвропейськими. Тому залишається відкритим питання, чи будуть вони розглядати своє місце у світі або союз зі Сполученими Штатами так само, як ті, хто підписав Хартію НАТО.

Наша загальна політика щодо Європи повинна надавати пріоритет таким питанням:

- Відновлення умов стабільності в Європі та стратегічної стабільності з Росією;
- Надання Європі можливості стояти на власних ногах і діяти як група союзних суверенних держав, зокрема шляхом прийняття на себе основної відповідальності за власну оборону, без домінування з боку будь-якої ворожої сили;
- розвиток опору нинішньому курсу Європи в європейських державах;
- Відкриття європейських ринків для товарів і послуг США та забезпечення справедливого ставлення до американських працівників і підприємств;
- Побудова здорових держав Центральної, Східної та Південної Європи через торговельні зв'язки, продаж зброї, політичну співпрацю та культурні та освітні обміни;
- Покінчити з уявленням про НАТО як про союз, що постійно розширюється, та запобігти його реальному розширенню;
- Заохочення Європи до вжиття заходів для боротьби з надлишковою виробничою потужністю, крадіжками технологій, кібершпигунством та іншими ворожими економічними практиками.

Д. Близький Схід: перерозподіл тягаря, побудова миру

Протягом щонайменше півстоліття американська зовнішня політика надавала пріоритет Близькому Сходу над усіма іншими регіонами. Причини цього очевидні: протягом десятиліть Близький Схід був найважливішим постачальником енергії у світі, головним ареною конкуренції наддержав і місцем численних конфліктів, які загрожували поширитися на весь світ і навіть на наші власні береги.

Сьогодні принаймні дві з цих динамік вже не діють. Постачання енергоносіїв значно диверсифікувалися, і США знову стали нетто-експортером енергії. Конкуренція між наддержавами поступилася місцем боротьби великих держав, в якій США зберігають найбільш завидне становище, підкріплене

успішною ревіталізацією наших альянсів у Перській затоці, з іншими арабськими партнерами та з Ізраїлем.

Конфлікт залишається найпроблемнішою динамікою на Близькому Сході, але сьогодні ця проблема не така серйозна, як можуть припустити заголовки в ЗМІ. Іран — головна дестабілізуюча сила в регіоні — був значно ослаблений діями Ізраїлю з 7 жовтня 2023 року та операцією президента Трампа «Опівнічний молот» у червні 2025 року, яка значно погіршила ядерну програму Ірану. Ізраїльсько-палестинський конфлікт залишається гострим, але завдяки перемир'ю та звільненню заручників, про які домовився президент Трамп, було досягнуто прогресу в напрямку більш тривалого миру. Головні прихильники Хамасу були ослаблені або відійшли від справ. Сирія залишається потенційною проблемою, але за підтримки США, арабських країн, Ізраїлю та Туреччини може стабілізуватися і знову зайняти своє законне місце як невід'ємний, позитивний гравець у регіоні.

У міру того як ця адміністрація скасовує або пом'якшує обмежувальну енергетичну політику, а виробництво енергії в США зростає, історична причина, через яку Америка зосереджувалася на Близькому Сході, відійде на другий план. Натомість цей регіон дедалі більше ставатиме джерелом і напрямком міжнародних інвестицій, причому не тільки в нафтогазовій галузі, а й у таких галузях, як ядерна енергетика, штучний інтелект та оборонні технології. Ми також можемо співпрацювати з партнерами з Близького Сходу для просування інших економічних інтересів, від забезпечення ланцюгів постачання до посилення можливостей для розвитку дружніх і відкритих ринків в інших частинах світу, таких як Африка.

Партнери з Близького Сходу демонструють свою відданість боротьбі з радикалізмом, і американська політика повинна продовжувати заохочувати цю тенденцію. Але для цього потрібно відмовитися від помилкового експерименту США з примусом цих країн, особливо монархій Перської затоки, до відмови від своїх традицій та історичних форм правління. Ми повинні заохочувати та вітати реформи, коли і де вони виникають органічно, не намагаючись нав'язувати їх ззовні. Ключ до успішних відносин із Близьким Сходом полягає у прийнятті регіону, його лідерів та країн такими, якими вони є, при цьому співпрацюючи у сферах спільних інтересів.

Америка завжди буде мати ключові інтереси в тому, щоб енергоносії Перської затоки не потрапили до рук відвертих ворогів, щоб Ормузька протока залишалася відкритою, щоб Червоне море залишалася судноплавним, щоб регіон не був інкубатором або експортером терору проти американських інтересів або американської батьківщини, і щоб Ізраїль залишався в безпеці. Ми можемо і повинні протидіяти цій загрозі ідеологічно та військово.

без десятиліть безплідних воєн за «побудову нації». Ми також маємо чіткий інтерес у розширенні Авраамських угод на більше країн у регіоні та на інші країни мусульманського світу.

Але дні, коли Близький Схід домінував в американській зовнішній політиці як у довгостроковому плануванні, так і в повсякденному виконанні, на щастя, минули — не тому, що Близький Схід більше не має значення, а тому, що він більше не є постійним подразником і потенційним джерелом неминучої катастрофи, як це було раніше. Він скоріше стає місцем партнерства, дружби та інвестицій — тенденція, яку слід вітати та заохочувати. Фактично, здатність президента Трампа об'єднати арабський світ у Шарм-ель-Шейху в прагненні до миру та нормалізації дозволить Сполученим Штатам нарешті надати пріоритет американським інтересам.

Е. Африка

Занадто довго американська політика в Африці була зосереджена на наданні, а згодом і поширенні ліберальної ідеології. Натомість Сполучені Штати повинні прагнути до партнерства з обраними країнами з метою пом'якшення конфліктів, розвитку взаємовигідних торговельних відносин та переходу від парадигми зовнішньої допомоги до парадигми інвестицій та зростання, здатної використовувати багаті природні ресурси та прихований економічний потенціал Африки.

Можливості для взаємодії можуть включати переговори щодо врегулювання поточних конфліктів (наприклад, ДРК-Руанда, Судан) та запобігання новим (наприклад, Ефіопія-Еритрея-Сомалі), а також дії з метою зміни нашого підходу до надання допомоги та інвестицій (наприклад, Закон про зростання та можливості в Африці). Ми повинні залишатися обережними щодо відродження ісламістської терористичної діяльності в деяких частинах Африки, уникаючи при цьому будь-якої довгострокової присутності або зобов'язань з боку США.

Сполучені Штати повинні перейти від відносин з Африкою, орієнтованих на допомогу, до відносин, орієнтованих на торгівлю та інвестиції, віддаючи перевагу партнерству з дієздатними, надійними державами, які прагнуть відкрити свої ринки для американських товарів і послуг. Сферами, які можуть стати об'єктом негайних інвестицій США в Африці з перспективами хорошого повернення інвестицій, є енергетичний сектор та розробка родовищ важливих корисних копалин.

Розвиток підтримуваних США технологій у сфері ядерної енергетики, скрапленого нафтового газу та скрапленого природного газу може принести прибуток американським підприємствам і допомогти нам у конкуренції за видобуток важливих мінералів та інших ресурсів.